

गुणकेगो स्त्री मातलिकन्यायाम् “मतस्तिदशराजस्य मात-
लिर्नाम सारधिः । तस्य चैका कुले कन्या रूपतो लो-
कविभुता । गुणकेशोति विख्याता नाम्ना सा देवसन्नि-
भा” भा० उ० ६६ अ० । तस्याचार्यकनागपौत्रेण
सुसुखनागेन विवाहकथा च १०१ अ० उक्ता तत एवावसेया ।

गुणगृहा लि० यह-पक्षार्थे कथम् इति । गुणपक्षपातिनि ।
गुणगौरी स्त्री गुणेन गौरी शुद्धा गौरीव वा । १ गुणैः
शुद्धायां २ गुणः पार्वतीतुल्यायां च । “अमृतगिरं गुण-
गौरि ! मा हवा माम्” माघः ।

गुणग्राहिन् लि० गुणं गृह्णाति यह-णिनि । गुणग्र-
हीतरि स्त्रियां ङीप् । एतल् गुणग्राहकोऽप्यत्र । “गुण-
वन्तोऽपि सीदन्ति न गुणग्राहको यदि” उद्भटः ।
गुणज्ञ लि० गुणं जानाति ज्ञा-क इति । गुणज्ञातरि “गु-
णिनि गुणज्ञो रमते” हितो० ।

गुणधर्म पु० “यो गुणेन प्रवर्त्तते गुणधर्मः स उच्यते” इत्युक्ते
मूर्ध्निभक्तस्य प्रजापालनादिधर्मे ।

गुणनिका स्त्री गुण-आच्चेङने भावे युच् सार्धे क ।
१ अर्थासे निश्चयार्थं पाठ्यमन्यस्य पुनः पुनरुच्यते,
“हेतुः परिचयस्यैव” वक्तुं गुणनिकैव सा” माघः ।
२ नूत्ये, ३ नूत्ये, मेदि० । ४ मानायाञ्च “दरिद्राणां चिन्ता-
वशिगुणनिका” आनन्दलहरी ।

गुणनिधि पु० गुणनिधीयन्ते अस्मिन् नि+धा-आधारे कि
इति । १ गुणाधारे कस्मिन्ननगरासियज्ञदत्तदीक्षितद्विज-
पुत्रे “आसीत् काम्पिन्ननगरे सोमराजिकुलोद्भवः ।
दीक्षितो यज्ञदत्ताख्यो यज्ञविद्याविगारदः । तस्य पुत्रो
गुणनिधिसुन्दरिष्वसमाकृतिः” काशी० १२ अ० । स स्वा-
त्यन्तद्यूताद्यावज्जेन दुर्दृष्टतया पिता त्यक्तः इतस्ततोऽटन्
अज्ञानाभावेन शिष्यवत्तदृश्यासुषेण्य रात्रौ शैवकृतशिवलिङ्गा-
चेनादिकं दृष्ट्वा सुप्तेषु तद्वक्त्रेषु शिवनिर्मात्य हरणाद्योप-
चक्राम तत्र काले च शिवगृहे पूर्वप्रचलितप्रदीपे निर्वा-
णपायतां प्राप्ते अपहर्त्तव्यद्रव्यसम्यग् दर्शनार्थं स्वस्त-
कण्ठेन तस्य दीपस्योद्दीपनं कृत्वा शिवनैवेद्याञ्च हस्तु-
मारभे अस्मिन्नेव काले शिवोपासकानां निद्रापगमे-
तैस्साहज्यानां गुणनिधिर्यतः तत्र प्रसङ्गेन शिवरात्रि-
दिनोपशब्देन शिवार्चोदर्शनजेन शिवगृहदीपोद्दीपनजेन
च पुत्रेण कैलासं जगाम भोगावसाने कलिङ्कदेशाधिपत्यं
लेभे पूर्वशक्तारवशात् शिवभक्तेः प्रादुर्भावे शिवाराधनेन
कुन्दरदनीं प्राण इति तत्त्वकथासंक्षेपः । विश्वरसु

तत्र दृश्यः ।

[कायामनुशीलने लिङ्गः ।

गुणनी स्त्री गुण्यतेऽनया गुण-ल्युट् ङीप् । गुणनि-
गुणनीय पु० गुण-करणे ङनोयर् । १ अर्थासे हारा० ।
कर्माणि ङनोयर् । २ गुणितव्ये लि० ।

गुणपदी स्त्री गुणौ गुणितौ पादावस्थाः कुम्भपद्या०
अन्यत्रोच्यते ङीप् च । गुणितपादायां स्त्रियाम् ।

गुणप्रहृष्ट पु० गुणैः सत्त्वादिभिः प्रहृष्टः । संसाररूपहृष्ट-
शाखादौ “अथचोर्द्ध” च प्रहृष्टास्तस्य शाखा गुणप्रहृष्टा-
विषयप्रवाहाः” गीता ।

गुणभृत् लि० गुणं विभर्त्ति, अधिष्ठातृत्वेन वा विभर्त्ति आ-
चरति भृ-किप् । १ गुणधारिणि २ गुणाधिष्ठातरि
परमेष्ठरे पु० । “गुणभृज्गुणो महान्” विष्णुसं० ।
“हृदिस्थितिप्रलयकर्मसंघिष्ठातृत्वात् गुणभृत्” भा० ।

गुणभ्रंश पु० इति । गुणनाशे हारा० ।

गुणमय लि० गुणात्मकः गुणप्रचुरो वा गुण+तादात्म्ये
प्राचुर्ये वा मयट् । १ गुणात्मके “तया वदमनसक्तुः
पाशे गुणमयेस्तदा” भा० आ० १७१ अ० । एतैर्गुण-
नयैर्भावैः” गीता । स्त्रियां ङीप् “दैवी स्त्रिया गुणमयी
मम माया दुरत्यया” गीता । २ गुणादौ च ।

गुणलयनी स्त्री गुणा गुणनिर्मिताः पटा लीयन्तेऽस्याम्
ली-आधारे ल्युट् ङीप् । १ पटमण्डपे (तांबु) हवायुधः ।
सार्धे क । अत इत्त्वम् । गुणलयनिका । तत्तार्थे हेम०

गुणवचन पु० गुणवृत्तयान् वच-कर्त्तरि भूते ल्यु । गुणवद्द्रव्य
वाचके शुक्तादौ शब्दे । “मेतो गुणवचनस्य” पा० । अत्र
विशेषणतया गुणवचनानामेव तथात्वं तेन गुणवाच-
कत्वे सति गुणवाचकत्वं गुणवचनत्वम् । ततो नृदादिप-
दानामेव तथात्वम् रूपादिपदानान्तु केवलगुणवाचकत्वत्
न गुणवचनत्वमिति बोध्यम् । गुणवृत्तयान् इति भूत एव
ल्युट् तेन यदा कदाचिद्गुणवाचकत्वे सति इदानीं गुण-
वचनत्वमिति शेषः “तृतीया तत् कृतार्थेन गुणवचनेन” पा० ।
“गुणशाल धर्ममात्रं तेन शङ्खुलाखण्ड इत्यादौ दाहनी
खण्डनस्य क्रियारूपत्वेऽपि नासङ्गतिः” “गुणवचनत्रा-
कणादिभ्यः षत्र्ज्” पा० । अत्र विशेषणमात्रपरम् गुण-
वचनं याहृत्स् तेन जडस्य भावः जाहृत्स् इति वैशि-
ष्ट्यमित्यादिसिद्धिः “अजादी गुणवचनादेव” पा० । अत्रापि
विशेषणतयैव गुणवाचिनां द्रव्यपरत्वे इदानीयसुभौ
न गुणपरत्वे इत्याकरे स्थितम् “प्रकारे गुणवचनस्य”
पा० हित्वम् । पटु प्रकारः पटु पटुः इत्यादि ।